

*Pentru a fi complet trebuie să poți înțelege trei
limbaje: al omului, al mașinii și cel a lui Dumnezeu.*

Lut absolut

Marius Dima

Versiunea audio este disponibilă la adresa
<https://anchor.fm/mariusdima>

Sintetica vietate

În medii naturale,
Pentru avidele reproducătoare,
Funcțiile uitării erau necesare,
În baza simțurilor din dotare,
Cu limitata capacitate de procesare,
De transformări interioare,
Unele culese involuntare,
Simbolistica sortare,
Prin onirica stocare,
În necunoscuta cauzare,
Distanta observare,
Directa experimentare,
Abstracta modelare,
A experiențelor exterioare.

Sintetica vietate,
Nu își pierde din calitate,
La vârste înaintate.
Se extinde spre nelimitat,
Un analog derivat,
Disimulat și continuu analizat,
Consecințe subiective,
Cu personaje fictive.
Banala gândire de legături cognitive,
Fără alte implicări senzitive,
Aride constatări declarative.

Credințe străbune în demitizare,
Grăbita transformare,
În instantă digitalizare.
Raționare și relaționare.

Știința continuă conștiința,
Completare de formulare,
Structurate și nestructurale,
Generica modelare,
Eliminare de sacre simboluri,
Rămășițele materiei, ororii de goluri,
Cobai întinați de marea întinsă,
Arhivată temporal în pânza distinsă,
Colecție de proiecții revoluate,
Laboratorul unei realități slute.
Conversie în matematici absolute,
Expresia fundamentală a durerilor mute.

Ciob neghiob

Schimbare neasumată,
Neastâmpăr de cumpăt,
Deșertăciune de tăciune
Cutează, protejează,
Firava fragila suava,
Grijește cu firește,
Scut mut,
Împrejmuiește durerea,
Tămăduirea mângâierii.
Sprijin divin,
Închină un alt chin.
Farsă aidoma sustrasă,
O altă trecere din treceri,
Ce arde lut în absolut.

Divina ironie

O cauzală ironie,
Delimitată în veșnicie,
Flacăra plăpândă,
De vânt flămândă.
Întemnițat de beznă
Săgetat la gleznă,
Tipar de luptător viteaz,
Purtat de cuget treaz,
În marea de simboluri,
Sub trecătoare stoluri.
Cunoaște ale tale rituale,
Ascute reflexe vizuale,
Sădește borne virtuale,
Pe câmpuri atemporale.
Te distingi de cei profan,
Ai platoșă cu diafan.
Nimic nu te surprinde,
În mreje te cuprinde.
Capitulat la fiecare capitol,
Bun rămas sufletului gol.

Reverențe adormite

Te închini acestui perpetuu chin,
Reverențe dintr-un destin clandestin,
Ce nu își poate schimba fatidic curs,
Al unui timp devreme parcurs.
Limitele purtării insolite,
Prinse în gheare cu vârfuri tocite.
Pânza opacă acoperă cadența lucidă,
Imitația rutinei ce dă săucidă,
Vălurite momente de complezență
Din ipostaza unei lipse de prezență.
Restaurarea imaginii de conștiință
Aflată la momentul optimal de ființă.
Dacă ar fi adevărul la adresă criptată,
L-ai mai știu fără să îi găsești cheia potrivită?
Fără să îi atașezi obișnuință potrivnică,
În renunțare completă de pornire silnică.
Suma repetițiilor avide de plăcere,
Decantate de lașitate în viscere.

Gând blând

Un gând blând
Fulgeră depărtarea,
Străbate unda lină
De radar confirmată
Existența întâmplării
Sedimente prezente
Experiențe selective
Elemente nocive
Naivități native
Subvenții narative
Contemplativ în subiectiv.
Viteza gândului,
Nu o depășește lumina,
Nici zgomotul surd.
Ghemotoc absurd,
Purtat în medii
De tine știute,
Prin mediane cotloane
Colecții de șabloane,
Antichități echitabile,
Reazăm rezonabil
Pentru un prezent labil.
Călătorind țâșnit,
Bântuit în orizonturi,
Ale pierdutelor scopuri
Întoarceri iluzorii,
În destine provizorii.

Firmament

Renunțat și înălțat,
În boltă cerească
Proiecție divină,
Lumini, vii făclii
Milenare voci,
Clasice armonii,
Prelungă durată ,
Măsură nemăsurată,
Bătaie joasă,
Străfund neexplorat,
De templu contemplat,
Cuget subtil,
Strecurat tiptil,
Cu obloane trase.

Angoase rimelate

Confruntă confuzia
Minții imediate.
Haos lăuntric,
Al unei vieți diurne.
Adunătură planificată,
Necunoscută revelată,
Factic și fatidic,
Vizionara proiecție,
Misiune colaterală,
Atent propulsată,
De-o pală subiectivă,
Armonică plată,
În linie de gând.
Mediu distant,
Elaborat laborant,
Demitizat constant,
În mod aberant,
De-un servanț savant.
Zor tăcut,
Timp stănut,
Înger decăzut,
Alt grădinar pierdut.

Conformitate lividă

Există un motiv bine întemeiat
La baza oricărui păcat,
Greutatea lui contra balansează
Bagajele ancestrale,
Proiecțiile inițiale,
Experiențele parentale,
Învățăături instituționale,
Desincronizări profesionale,
Plus eforturile de executare,
Totul ridicat la puterea,
Volumului speranțelor.
Nu renunța prea devreme,
Schimbă până nu e prea târziu.
Le potrivești,
În forme din povești.
Nu te poticni,
În ce nu poți opri.

Orizont neterminat

Naivitate întruchipată,
Forță nemăsurată,
Limită ajustată,
În conformitate denaturată.
Nesfârșite matrice asemuite,
Aleatoriu cutezând poteci neisprăvite
Neliniare, perpetuă căutare,
Alinare de propria derogare.
Depărtarea, cortegiul regăsirii
Sumă asumată de piedici ale firii
Înfierat de proiecții pe bolta nesupusă,
Nespus încremenit, motiv de presupusă.
Pierdut în urme, treceri de surdină,
Călătorii instant, ai anilor lumină.
Căi întoarse de valuri roase,
De malul tău, dezleagă, mă descoase.

Frivolitatea zânei duzine

Privești distrat,
Pasiv te treci departe
Închizi, te dai capitulat
Al unui trecut întortocheat.
Să fi stat deoparte,
Fantasmă crudă
Zeamă de teamă
Ciudat freamăt,
Fără un capăt,
O lesne alene
La poale perene
Complet izgonite
În năravuri îmbătrânite.
Nu cunoști tu prezente
Dispărute și complezente
Aleatoriu în țarc de carnivore,
Prin duzina de zâne frivole.
Înșfăcat întru renunțare
Devorat de supusa purtare
Ce adevărată fermecare,
Dinamica nopților bei
Contopit în creuzet de zei
Tiparnița fățarniciei
La granița veșniciei
Imaginar clișeu, ultim tertip
Derivat dintr-un deșeu turtit.

Tract abstract

Un model predictibil,
Baza punctelor din vizibil.
Tendință labilă,
Istoric tabular,
Tipar primordial,
Anomalie cu făclie,
Concept de început,
Făurar de neant ceresc
Contagiat de viziuni distante,
Instanțe constante.
În limite variabile.
Obiective colective,
Normalizare mediană,
Formalizare cotidiană.
Social proiectat,
Inept și deviat
Într-o realitate de înaltă calitate,
Cu pupile de vitralii decolorate,
Viral figurativ,
Intrinsec, repetitiv.
Efect garant purgativ.
Copie organică fidelă,
Obişnuințe cu neputințe.

Chemarea flecară

Neștiuta gângurita erijată
Necuvântata deviata dirijată
Viitoarea guraliva neconținută
Degrevata tribulata neostoită
Jucăușa vulnerabila lacrimă
Scânteiată vremelnica faimă
Lăuntrică cristalină zarvă
Tipărită apărută larvă
Liberată nevăzută împunsătură
Chemată nestemată întorsătură
Veșnică mirată sedusă
Jovială recurentă supusă
Asemuită bunătate furată
Neterminată culminantă durată
Curioasă cuviincioasă dezgolită
Apropiată doritoare izgonită
Multă așteptată sursă
Trivială colocvială parcursă
Flecară înflăcărată frustă
Grozavă fragilă crustă
Îndepărtată floarea imaculată

Lampion stins

Luminița sus pe cer cu stele
Dorința împachetată cu vele
Gânduri în depărtări necunoscute
Proiecții cu împliniri închipuite
Sus acolo în limită plană
Într-o derivă eoliană
Ajuns în punct nevăzut
La un înger priceput
Să îplinească din ceresc
Cu sfințenie și prea firesc
Fă-o ca să fie împlinită
Uitarea dorinței nebănuite.
În fapt demitizat se transferă
Frig derizoriu în deviantă atmosferă
Închipuire contemplată fără chip,
Credința spulberată și aberantă de timp.
Se stinse flacără divină
Naiv vid de jivină

Rutina uitărilor tale

Ca și entitate păioasă cugetătoare
În falia dintre secundele curgătoare
Îmi răsare măreția loviturii izbândite,
Tipar ocazional al difuzelor focoase trosnite.
Cum posedat parcă de chemare cerească
Nestatornicită nici sub gândire firească.
Încercările ziliere sunt cu nemiluite,
Pași nevăzuți ai unei credințe neclintite.
Persistența, ea care făcea diferența
În potriveala entropiei deliberate
Cu mișcări timid estompate.
Încă un dans, hai că se poate,
Următorul va fi cu roate și de toate,
Spre conveniența distinsei gloate
Și consistența propriei soarte.
Ne ascuțim arătătorul în vânt,
Umezit de al buzelor cânt,
Direcția potrivnicei voințe,
O eșarfă de viitoare pocăințe.

Nu există capăt pe care să îl capăt.
Pare punctul de să nu te împiedici
Să te sprijini, luminat la foc de predici.
Vidul visului în care vei pluti liber,
Încapsulat într-o rutină dictată,
Către următoarea iterație,
Într-o viitoare constelație.

Convoluție trecătoare

Auz lăuz,
Uitatul străpuns al secunde apuse
Necugetatul grăunte al părții opuse
Cuvântat prin cavități rămase necusute
Grămezi restrânse și grimase nesupuse
Gânduri răzlețe, încătușate în trecut
Pe 'când luciu, pe atât inerent în jocul searbăd
Jind stins, palpând atins, de ele nefăcutele,
Cristalizat, sedimentat, stratificat în capitulări subite,
învinse de plăcerile
Placate, convoluțional sub scoarță,
Sucombate, curbate și continuu aliate.
Completat ficționalizat în prezent,
Complezent cu accent de precedent.
Încrâncenat presupus,
Ce preș frivol,
Gâlceav tăcut, naibii gingaș diavol.
Vorbește cu sorb un corb,
Negru dar integru,
Pune-o cratimă la pa-ti-mă,
Împerecheat oprimă o la-cri-mă.
E deocheat, dă'ne-o nouă azi
Și mâine, întins pe pâine
Fir'ar pururea și în veci
Rămâi aici,
Rogu-te,
Să nu mai treci.

Consemn nevinovat

Peste timp e 'un arcuit consemn,
Bătând dual în gândul lemn.
Performerii ai sedimentelor trecute,
Înconjurați de așchiile căzute,
Te-am ascultat, procesat și implementat,
Am plămădit și ascuțit conforme reguli,
Conjurație repetitivă cu diftongi împielitați,
Izgoinind axial dinspre legămintele ale bravilor tați.
Toate-s în continuă tranziție,
O efemeră apariție,
Cu dramatică dispoziție,
Degenerând spre terna opoziție.
De ce să te împotrivești,
Când poți să te potrivești.
Privești prin ochilor povești.
Să vrei să izbândești tardiv,
Ieșind cu jind din mediul de captiv,
Mușcă, ție ți-e râncedă gustarea,
Tu larvă care face zarvă,
Deșartă lumea ta deșartă,
Derivă seva-ți vinovată,
Ascunsă subtil de sub grimasă.
Există Eliberare în cortină trasă,
Rămasă în nerușinarea-i crasă.

Tirania frugalității

Coască anim-aleasă,
Goală de angoasă.
Acoperită sumar, în pânză,
De culoare aprinsă.
Intră, prinde-te-ai,
Coboară, urmărită-te-ai,
În prescurta complezență
Și presupusa prezență.
Totul ți se parvine,
Cer liber, se cuvine.
Fulgerat ades,
Pe neales,
Venit, țâșnit sus,
Coboară scurs,
Pe-o foaie de parcurs.
Chema-te-aș în gând,
Fremătându-te-aș pe furiș,
Chicotind în presupusa victorie,
De neuitat, plivind memorie.
Adunătură fără acumulatură,
Împungând în vis,
O sterilă acupunctură.
Veteran de viran,
Pierdut și inexistent.
Intenționat de divergent,
Holbat ca prim titan,
Țintuit de un ultim tiran.

Gânduri nocturne

Captură de gânduri răzlețe
Pozate adesea pe fețe mărețe
Chipuri grăbite dau binețe
În statură de starețe
Căzut în văi avide
Neguri cu tente livide
Secundarul necugetat mut divide
Cu purtătoare de gânduri sordide
Se crapă de lumină
Te preocupi prea mult de cortină
Necunoscut devenit rutină
Într-o altă constelație divină

Măsura viselor

Cu câtă solemnitate titanică
Sub pornire obraznică,
Să schimbi complet universul,
Înainte de ai înțelege mersul.
În puterile tale infinite,
Proiecții nedefinite,
Contemplări închipuite,
Ale unui timp fără frici,
În care începi să te ridici.
Nu ai limite comune,
Mase, arii și volume.
Măsurători de visători,
Fără tabele de elemente,
Ordini permanente,
Judecăți predefinite,
Din culturi diferite.
Modelul tău croit,
Divină iterație,
Ajustată aberație,
Consecință din ființă,
De experimente ratate,
Învățăminte asumate.
Lucrurile neterminate,
Ce nu vor fi continuate.
Momente potrivite,
Stive de vise strivite,
Esențial ideal,
În vârf de deal,
Privind semeț apus,
Al unui gând opus.
Tu te-ai schimbat,

Pierdut în imediat,
Deși uneori ai uitat,
Nu există terminat.
Aliniază al tău univers,
Pe un ultim vers,
De mers șters.

Roze în viroze

Pune-ți un gând bun la cutia milei
Îmbrățișează lumina unei frumoase zile,
Doar lasă în urmă acest cinic atelaj,
Suflet gol, poleit ambiguu ambalaj,
Un superficial instant al unui trecut de vrajă,
În vremea când mintea nu ți-o fost strajă.
Încântător, tras pe propria sfoară,
Să simți că încă poate să te doară.
Adoră vata pe băț al propriului amor,
Regret secret al neînchipuitului dor.
Râs constrâns într-un derivat ridicol,
Sustras candid fără vreun ocol,
Viciat moment de uimire,
Dorință subită de umilire.

Perpetuare aleatoare

Reflexii revolute,
În tipare cunoscute,
Unite și neconținute,
Ambiguu amăgite,
Experiențe nebănuite,
Colecții fără limite,
Șir de caractere,
Asocieri asimilate,
Fragmente de argumente,
Joc al uitărilor prezente.
Rescrieri ciclice,
Reciclări biblice.

Rid arid

Procesul cunoașterii absolute,
Confirmarea adevărilor brute,
Câmp arid sub a soarelui vâlvătaie,
Scrum și fum în uragan de gânduri.
Ferițiții duhului de darul necunoașterii,
Conștiințe milenare latente,
Neactivate de curiozitatea materiei.
Nu s-ar trezi din captivitatea minții,
Câmpuri senzoriale ale ființei,
Oarbe credințe fertile,
Baza nevoilor febrile,
Hrana ce alină rana,
Tain al tainelor înșelătoare,
Discrepanța fricii milenare,
Dovada existenței anterioare,
Creația chipurilor asemănătoare,
Dionis deviat în mediu viciat,
Rutină cu noduri asociate,
Stivă nativă cu limită naivă.
Izgonirea ta din paradis,
Destin prescris de proscris,
Joc al unui instinct de conservare,
În esență un orizont de necercetat,
În care nu mai există păcat,
Doar consecințe colaterale,
Activări de semințe atemporale,
Efecte ale moștenitelor defecte.
Extinderea conștiințelor în obiecte.

Zicători de zori

Dimineața bunei zile,
Confirmări infantile,
Blânda perpetuare,
În lunga cumpătare,
Sacrificiul crucii,
Al fragedei pruncii,
Brazdă de generație,
Din mantrele comune,
Semiște semește,
Presărate cu înțelepciune,
Scurtături de slăbiciune,
Fanioane conforme,
Din întâmplări diforme,
Esență de existență,
Ghidaj întru miraj,
Mană de curaj,
Înclină fruntea celor buni,
Mândrilor tăi străbuni.

Gloata din Golgota

Înțelesul comun,
Al fiarei de consum,
Deviată din natural,
Lihnită senzorial,
Caută să impună,
Contemporaneitate.
Zidul zilei,
Listă de gloanțe oarbe,
Numeric argumentate,
Sinusoidale suicidale,
Alinieri acceptate,
Pe bătăturei călcate.
Sădind lauri în lături,
Pavezi calea năucirii,
Cu tentația strălucirii,
Tipar milenar,
Măsură în tăcut,
O boltă peste trecut,
Ce nu pot cuprinde,
Teucid lucid,
Celest felinar,
În judecata de înaintea,
Sunt piroane, nu cuvinte,
Bătute din credință,
Apostolica referință,
Pe ale dealurilor cruci,
Instinctiv te urci,
Nu-ți merita sacrificiul,
Ce satisface deliciul,
În gloata de gurăască,
Oglinda să-ți fie mască.

Aluviunea iertării

Străfunduri ale ființei,
Rămase neexplorate,
În locuri trecute,
De depărtări în timp
Și spațiu evolutiv.
Amintirea confirmărilor,
De verb prezent a fi,
În ce ar putea fi.
Pendulat și adulat,
Imaginar curios,
Aleatorie listă,
Proiecție absolută,
Neștiut străpuns,
Al durei coaje titanice,
Boltă ce exultă,
Măsura iubirii pure,
Recunoaștere adresată,
De un ecou instinctiv,
Încrustat adânc,
Contagiat genetic,
De ancestralele dureri,
Ce depășesc începuturile,
Cu nesfârșit împlinit.
Versiunea următoare,
Iterația derivei depline,
Adunătură entropică,
Armonică demonică,
Mai degrabă scufundată,
De lecția trădării,
În apa Sâmbetei,
Marea agheasmă,

Aprindere de divină reflexie,
Din lumină înviată.

Deviere voită

Explorator rătăcit,
Pe un drum nedefinit,
Rutine înțesate de înțeles,
Interfața propriului univers,
Selecție de aleatoare valori,
Din valuri inconsistente,
Ale momentelor prezente,
Punctate distinct,
Perfectat din instinct,
Cu țintă prestabilită,
Derizorie frică falită,
Previzibil în indivizibil,
Evidență a tot cei vizibil.
Caută imperfecțiuni nealiniate,
Concepte actualizate,
Un aditiv adaptiv,
În mediu captiv cognitiv,
O sublima diversiune,
În propria versiune.

Absurd surd

Conștiința confruntată,
Minciună sfruntată,
Solemnitate solitară,
Comuniune murdară,
Durerea evidentă,
Postura recurentă,
Recunoaștere insolită,
Filtrare dezvelită,
Încercare repetitivă,
Izbânda contemplativă,
Abscons șablon,
Aprins carbon,
Atent format,
Trecător aluat,
Contextual exil,
Minimizat subtil.
Iluzoriu capăt,
Infinit scapăt,
Slobod năvod,
Exod norod.

Legământ

Din zecile de luni promise
Aia plină e a ta
Viață este liniștită
Tu mai nou... nefericită
Timpul nostru-i curios
Eu, îs iarăși furios
Ce ne leagă ... ne dezleagă
Cin' să te mai înțeleagă
Nici nu știu cum de mai ești
Umbră ce mă urmărești
De oameni lumea este plină
Nimeni plânsul ... nu-ți alină
Nu mai vrei ca să mă vezi
Mă suni apoi ca să mă crezi
Pornesc cu dreptul meu la viață
Lovesc cu stângul flori de gheață

Semnele rămase

De când,
Cometele își mușcă coada,
Culeg pe ales cu roaba roada.
Depozite lucii gigant,
Penta-colbi de neant.
E lege stelară:
Nu are cum să se lege,
Lumi asincron, se înțelege.
Cât de ingrat, pe atât firesc,
Să tot compari cu ce-i ceresc.
Te'mpaci subit, subtil acolo,
Că nu mai este doar un solo.
Diamantul pur, e dur,
În linii mari de anduranță,
Aprinzi făclii din ignoranță,
Te uiți și uiți cu eleganță.
Calea să o pot deschide,
Mulți ochi a trebuit, închide.
Ai mei, ai tăi, ai lor pesemne,
Rămân țintiți, avizi de semne.
Cicatrizate.

Dubiu dublu

Suferința purifică,
Conștiința se naște,
Durerea facerii,
Trauma trecerii,
Curios nemulțumit,
În orice mediu,
Opus remediu,
Speranța de balans,
Regăsirea uitării,
Cale nebătută,
Neabătută dirijare,
O primă dată,
Drept de explorare,
Sedimente de sentimente,
Defecte din afecte,
Frica surpră,
Dubiu dublu,
Ciudă de iudă,
Contagiată proiecție,
Renunțarea de grup,
Trup analog,
Orologiu olog,
Potop ancestral,
Model banal,
Trecut tăcut,
Vuiet în duet,
Simpla cale,
Chitanțe rămase,
Grimase și ștanțe,
Urme diurne,
Ancoră pe scoarță,

Rădăcină sub tulpină,
Suspină și alină,
Nărav deplin.

Declin lin

Sine volant,
Grăunte blând,
Verigă din lanț trofic,
Profetică închipuire,
Sfântă veșnică pomenire,
Curios lut neștiut,
Dornic de absolut,
Preocupare trecătoare,
Firmament permanent,
Tern etern prezent,
Divin regres pragmatic,
Culmea progresului somatic,
Surâsul ironiei complementare,
Sursa tiraniei suplimentare,
Carbon cu urme diurne,
Șablon al turmei taciturne,
Slăbiciune de tăciune,
Uitarea este necesară,
Ecoul stivelor trecute,
Fructe din livada lividă,
Puncte ale radierii defuncte.

Ritual vital

Un tipar notoriu,
Întoarcere în iluzoriu,
Derizoriu paradox stăzut,
Rechizitoriu cunoscut,
Referință din suferință,
Dorință de neființă,
Chemare recunoscută,
Din durere mută.
Al tău infern distins,
În perimetru extins,
Încropirea sorții,
În scindarea morții.
Trecerea rituală,
Fără adevăriniță spirituală,
Cronologie ascendentă,
Incidență în propria prezență,
Evită alunecoasa treaptă,
De specie nedreaptă,
Crapă scoarță stearpă,
Plivește bunele vești,
Să depășești ce ești.

Cauza nașterii

Uite-o cum stă pândă,
Gata să te vândă,
Etichetat anost,
Precum o cauză fără rost,
Diagnostic subit,
Ce șterge tot ce ai iubit.

Cu un zâmbet candid,
Înghițat sordid,
Sarcastică arătare,
De nu știi când apare,
Deznoadă parâma de vis,
Praf din fărâma de paradis,
Suflat peste bord spre veșnicie,
Precum un fulg de păpădie,
Plutind lin către sublim.

Zbor al divinului declin,
Află cauza nașterii tale,
Renunță din voință,
Răspunde prin neputință,
Nu opune comuna rezistență,
Doar ai spirit de prezență,
Ceruri deschise apoteotic,
Sub răsărit roșiatic,
Din vârful muntelui speriat,
Potecă urcată spre neuitat,
Îngânând în gând simfonii din stele,
Depășind neînchipuitul din durere,
Reacția ta în fața nimicului,
Asta este ciuda inamicului,

Sapă bine din sine,
Cu scânteie de minune,
Aprinde formă,
Diformă sau conformă,
Plămadă din lut absolut,
Consemnul trecerii în cunoscut.

Artă deșartă

Binele este o acțiune,
Replică cu sancțiune,
Derivă neghioabă,
Dintr-o lume oarbă,
Greșeli particulare,
Potrivnice containere,
Din nevoi suplimentare,
Pe valuri călătoare,
Într-un tempo fugitiv,
Iluzoriu control cognitiv,
Precepte divine,
Prescrise prin botez,
Stive de păcate,
Arbitraje defazate,
De rutine uitate,
Țărână de tăcut,
Pentru un alt început,
Considerat pierdut,
Diafan se transferă,
În strat de atmosferă,
Sediment ce iartă,
Această artă deșartă.

Lut absolut

Născut din lut,
Cu fața la trecut,
Înconjurat de un divin scut,
Cu infinită răbdare crescute,
Ghidat din ce a durut,
Captiv inerției din nevăzut,
În drum lin către absolut,
Foame de început,
Hrană din necunoscut,
Duplicate simplificate,
Durate stratificate,
Din stive cazuale,
Construcții neuronale,
Reziduuri reciclate,
Iertări împachetate,
Din rugăciuni uitate.

Etica din Sintetica*

În lumea digitală, această copie de mare fidelitate, sinteticul poate avea efecte similare cu cele din lumea fizică. Nu poate decât să fie o imagine în oglindă deformată într-un univers paralel, al unei realități augmentate, întrepătrunse și transpuse virtual.

Lumea virtuală, sintetizarea naturii în procese care simulează dar sfidează legile fizice, oferă o libertate imposibilă în mediul analog.

Odată conectat în simțuri cu alte medii, interacțiunea va fi în funcție de clustere similare și interese comune. În orice sistem există o tendință evidentă de asociere și unificare a ceea ce este asemănător. Modelarea reprezintă o formă care poate fi reprodusă ulterior, cu mai mare sau mai mică acuratețe. Dar tot modele sunt.

Aceste modele depind în mare parte de calitatea și cantitatea definită inițial. Se pot confirma ulterior în condiții similare dar la momente de timp diferite și bazate pe aceleași variabile.

Astfel precum sinteticul din lumea reală ne-a simplificat dar și poluat viața, așa și creația sintetică va avea un impact în ce știam sau ce vom face pe viitor în funcție de ce vom ști pe baza acelor modele. Funcțiile cognitive ale corpului uman s-au adaptat la condițiile externe și extreme, la care au fost supuse de-a lungul evoluției.

Cu ajutorul inteligenței sintetice, modele artificiale ale realității, omul își amplifică capacitățile de cunoaștere dar și viteza de reacție sau precizia cu care execută vreo acțiune ulterioară. În trecut acest proces de confirmare automatizată era anevoios atât din inconsistența intrărilor, procesare informațională sau imposibilitate de reluare a experimentului.

E în dinamica naturii să se echilibreze progresiv în funcție de necesitate și interacțiune continuă, așa cum în lume analogă, oamenii se inspire din ideologia epocii sau a celor cu care rezonează.

"Poezia este oglindă de foc, ascute durerea sufletului de veacuri. E lumina eternității, a sufletului curat. a rămas totdeauna aceeași, ca și florile. Astfel ca o floare ea se ofilește și totuși renaște mereu"
(GTP-3)

**<https://anchor.fm/mariusdima/episodes/III--Etica-din-sintetica-ashaib>*

Uitarea nevăzută

La vreo sută de ani,
Ce ne rămâne în amintire.
Alegi, În tihnă, pe cei mai dragi.
Alege din nou,
În căutarea unui sens.
Alege o așezare,
În care ești împlinit.
Alege o modalitate,
Să te simți tu însuși.
Alege un gând,
Să-ți lumineze fața.
Alege un prieten,
Să te strângă cu el la piept.
Alege o concluzie,
În care să crezi.
Alege o frântură,
Pe care să o faci din suflet.
Alege un moment,
Când altceva nu vei mai alege.
Alege ce vrei,
Să te facă fericit.
Alege ce nu vrei,
Să te facă cinstit.
Alege o pădure,
În care să te rătăcești.
Alege o rază,
Să te lumineze drumul.

Unde este sfârșitul

Unde este începutul
Limitele sunt numai născute
din neînțelegere.
Atât timp cât îți proiectezi,
Potrivirea nesfârșită,
Ești propriul tău înger păzitor.
Nici o lege nu e infailibilă.
Nimeni nu are dreptate,
Nici o concluzie nu se impune.
Întâlniri, sfârșiri,
Sunt doar o poveste.
Fiecare poveste are și final.
Fiecare poveste are și început.
Spune-mi cine a făcut primul pas.
Fiecare poveste are și punct de cotitură.
Ce înseamnă să fii unii pentru alții?
Ești unii sau nu?
Fiecare poveste are și etapă intermediară.
Cum vezi tu situația?
Este ea doar o iluzie?
Fiecare poveste are și surpriză.

Am uitat cine sunt

Uită-te la tine,
Ești o făptură creată de voi.
Cartea voastră se află în mintea voastră.
Alchimia voastră constă
în răbdare și oportunitate.
Ești plin de oportunități,
Dar răbdarea este de-a dreptul rareori.
Și totuși,
Indiferent de cât de puțin ai dori.
Să poți fi atât de oportun.
Ca un rău potrivit,
Ce dezgroapă de comunisme și
se descoperă liber.
Adrenalina coboară până
nu-ți mai face niciun bine.
După ce crești, Ceaiul tău.
E un covor umed și greu în drum.
În spatele tău e călătoria ta,
În fața ta e încălzirea ta.
Vise și iluzii.

Unde voi merge mai departe.

Rutină, în cerc.
Te derutează, atât de mult.
Nerealizat, tu mi-ai devenit.
Înspre eu, înspre tine, ajungem amândoi.
Mijlocire reciprocă, susținere mutuală.
Dragoste, fără distanță.
O întreagă planetă,
mult mai înaltă decât Pământul,
jos în fața lui în noaptea de foc a cerului.
Atinge pe cei care mai sunt pe ea,
de pe-acolo unde se află.
Își așteaptă cei ce mai au de făcut,
încă, pentru sine.
Cei care sunt pe drumul spre ea,
vor ajunge și ei.
Planeta asta va fi, atunci, locul lor,
Iar ei, oamenii, vor trăi, pe ea,
La cât de departe de Dumnezeu
au ajuns ei, în sine

Lumina mereu înainte,
Mereu înapoi.
Apele-n şuvoi se-ntind,
Pe maluri de cenuşă.
Ceasurile-s adânci,
De tăcere sunt pline.
Lumina mereu înainte,
Înapoi mereu.
Rămâne-n urmă-n şir
Cărările-n deşert,
Cu suflete-n şir.
Ochi de uriaş,
În cercuri de vată,
Sunt ochii-n cerc de foc,
Pierdut orice şir.
Stelele-s cuvinte,
Ale tăcerii,
În urma lor cuvinte,
Cu gânduri de foc.
În gânduri de foc,
În urma lor cuvinte,
Stelele-s cuvinte,
De tăcere sunt pline.

Învelit în umbra țândării,
În care stă ca-n șirag,
Și-l ține înainte,
Și-l ține înapoi,
Și-l ține de pe-o coastă,
Și-l ține de pe-alta,
Cu-un nod de materie,
Cu-o strângere de mână,
Și-l ține de pe-o coastă,
Și-l ține de pe-alta.

Cuvinte atotcuprinzătoare,
Creează pe oameni și îngerii,
Adâncimea iubirii ei,
Mult îndreptățește,
În cer și pe pământ,
Purtată de cuget,
Odihnește în inimă,
Pe sufletul zbuciumat,
Ca pe o ultimă noastră speranță,
În calea vieții noastre,
În care ne mișcăm nesiguri,
Încă.

Proiectată în taină,
Minunea ei pătrunde,
Pierdut în întuneric,
Atât de pe departe,
Lumina ei întâmpină,
Adâncimea ei străpunge,
Deschide calea spre lumină,
În visele noastre,
Cu stăruință,
Și în lupta noastră,
Cu încredere,
În cuvintele ei,
Cu credință,
În ele cântăm,
Cu bucurie,
Cu dragoste,
În străfundurile ei,
Cu răbdare, Deci,
Alege cu grijă și
Ține-o într-un loc sigur,
Pe care să-l păstrezi cu grijă.

Amintirea sărutării ce l-a înconjurat,
Cu toate forțele și cu toate aspectele,
Aproape împlinită,
Și tot atât de departe,
În timp ce dăinuia,
În marea fără fund de ani.
Și totuși,
Fericirea fiind în preajma sufletului,
Înconjurată de toată dragostea
Aproape împlinită,
Și tot atât de departe,
În timp ce dăinuia,
În marea fără fund de ani.